

Teresa Kostkiewiczowa

"Uwagi o poetyce wierszy lirycznych Krasickiego", Teresa Kostkiewiczowa, Lublin 1971 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 15/45, 118

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/I/ KLIMAJ Zofia: Rola szyku wypowiedzeń w spójności tekstu literackiego. "Roczniki Humanistyczne" t. 19 z. 1. O sztuce literackiej. Prace ofiarowane Czesławowi Zgorzelskiemu. Lublin 1971 /druk 1972/ s. 317-328.

Praca o charakterze teoretycznoanalitycznym, dokumentująca rolę jednego ze współczynników spójności tekstu literackiego, mianowicie: szyku wyrazów, kształtującego związki międzywypowiedzeniowe. Autorka odwołuje się do ustaleń R. Ingardena na temat semantycznej doniosłości wszelkiego typu zmian w szyku wyrazów w zdaniu i polemizuje z tezami Z. Salonięgo /z pracy: "Definicja spójności tekstu", w: "O spójności tekstu", Wrocław 1971/, który twierdzi, że układ wyrazów i wypowiedzeń w pewnych tekstach determinuje znaczenie, w innych - jest dla semantyki obojętny.

BP/45/15

E.Sz.

/I/ KOSTKIEWICZOWA Teresa: Uwagi o poetyce wierszy lirycznych Krasickiego. "Roczniki Humanistyczne" t. 19 z. 1. O sztuce literackiej. Prace ofiarowane Czesławowi Zgorzelskiemu. Lublin 1971 /druk 1972/ s. 41-50.

Szkic omawia elementy poetyki klasycystycznej w drobnych utworach poetyckich Krasickiego. Upatruje je w tendencji do formułowania wszechobowiązujących praw ludzkiej egzystencji zarówno w wierszach-rozprawkach na określony temat, jak w utworach przyjmujących postać liryki roli oraz będących swrotem do upersonifikowanego pojęcia lub osoby. Zwraca uwagę na funkcjonowanie ironii i sarkazmu jako komponentu postawy podmiotu mówiącego. Sygnalizuje też podstawowe wyznaczniki stylu poetyckiego wierszy, zasadzające się na klarowności, zwięzłości i precyzji odcieleni znaczeniowych słownictwa.

BP/45/16

T.K.